

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 343/2017-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. mája 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészáros (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], právne zastúpenej advokátom JUDr. Ing. Branislavom Pechom, Advokátska kancelária, Piaristická 2, Nitra, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6 Co 353/2015 z 1. marca 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. apríla 2017 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na

súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Co 353/2015 z 1. marca 2017. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 31. marca 2017.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) č. k. 16 C 211/2014-106 z 13. marca 2015 bola zamietnutá žaloba sťažovateľky ako žalobkyne proti Slovenskej republike, Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky ako žalovanej (ďalej len „žalovaná“) o zaplatenie sumy 24 000 € z titulu náhrady škody.

Rozsudkom krajského súdu č. k. 6 Co 353/2015-180 z 1. marca 2017 doručeným právnomu zástupcovi sťažovateľky 21. marca 2017 bol rozsudok okresného súdu potvrdený.

Podľa názoru sťažovateľky uvedenými rozhodnutiami všeobecných súdov došlo k porušeniu jej označených práv podľa ústavy a dohovoru, a to jednak porušením práva na ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, práva na rozhodnutie podľa správne zvoleného právneho základu a relevantnej právnej normy, práva na rozhodnutie podľa úplného skutkového základu, práva na jasné, právne korektné a zrozumiteľné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako aj práva na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia.

Podľa sťažovateľky konkrétne išlo o to, že sťažovateľka kúpnu zmluvou z 25. mája 2007 zakúpila pozemky v katastrálnom území [REDAKOVANÉ] v celkovej výmere 1 834 m². Z oznámenia Katastrálneho úradu v Bratislave z 10. mája 2011 sa dozvedela, že k určitej konkrétnej časti zakúpeného pozemku v rozsahu 157 m² sa zistilo duplicitné vlastníctvo, keďže k tejto ploche bola zapísaná aj iná osoba ako jej vlastník. Sťažovateľka bola preto nútená uzavrieť s touto osobou dohodu o urovnaní, ktorou sa stala výlučnou vlastníčkou spornej plochy. Chybný zápis vlastníckeho práva bol vykonaný na základe chybne vyhotoveného geometrického plánu na obnovenie hranice pôvodnej parcely. Tento geometrický plán vyhotovila [REDAKOVANÉ] a autorizačne ho overil [REDAKOVANÉ].

Napokon geometrický plán úradne chybné overila Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava. Vzhľadom na to podľa názoru sťažovateľky žalovaná svojím nesprávnym úradným postupom spôsobila, že musela zaplatiť za ten istý pozemok kúpnu cenu dvakrát.

Podľa názoru okresného súdu úradným overením geometrického plánu nemohlo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, lebo geometrický plán bol pred úradným overením autorizačne overený autorizovaným geodetom, v dôsledku čoho katastrálne orgány mali zisťovať len to, či sú splnené formálne náležitosti geometrického plánu.

Sťažovateľka s týmto právnym názorom nesúhlasí, lebo podľa nej sú orgány štátnej správy povinné riadne (a nie iba formálne) plniť povinnosti uložené zákonmi. Úradné overenie geometrického plánu znamená podľa nej overenie správnosti a pravdivosti geometrického plánu orgánmi katastra. Sťažovateľka v ďalšom uvádza rozsiahlu a podrobnú argumentáciu svedčiacu v prospech správnosti ňou zastávaného výkladu. Vytýka tiež neúplné zistenie skutkového stavu v dôsledku nevykonania potrebných dôkazov, čo považuje zároveň za odňatie možnosti sťažovateľky konať pred súdom. Zároveň to podľa sťažovateľky zakladá aj nepreskúmateľnosť rozhodnutí všeobecných súdov.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd o jej sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (...), na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01.03.2017, sp.zn. 6Co/353/2015, ktorým Krajský súd v Bratislave potvrdil Rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č.k. 16C/211/2014, zo dňa 13.03.2015, porušené boli.

2. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01.03.2017, sp.zn. 6Co/353/2015 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť spoločnosti [REDAKOVANÉ], troy právneho zastúpenia v sume 374,81 EUR, a to priamo na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ing. Branislava Pecha, PhD., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľka nepodala dovolanie proti rozsudku krajského súdu č. k. 6 Co 353/2015-180 z 1. marca 2017.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť treba považovať za neprípustnú.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Jadrom námietok sťažovateľky je jej nespokojnosť s právnym posúdením otázky rozsahu povinností orgánov katastra v súvislosti s úradným overovaním geometrických plánov. Kým podľa názoru všeobecných súdov skúmajú orgány katastra iba splnenie formálnych náležitostí, podľa právneho názoru sťažovateľky by správne malo ísť o úplný vecný prieskum geometrických plánov.

Z pohľadu ústavného súdu sa ako podstatné javí, že všeobecné súdy sa neopierajú o žiadne precedentné rozhodnutia v analogických veciach, teda sa neodvolávajú ani na ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu. Ani sťažovateľka netvrdí, že by takáto rozhodovacia prax existovala, resp. že by sa všeobecné súdy v tejto veci od takejto rozhodovacej praxe odklonili. Pritom ide o celkom špecifickú a zrejme v praxi málo frekventovanú právnu otázku.

Za uvedeného stavu mohla sťažovateľka podať dovolanie, ktorého prípustnosť by vyplývala z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku.

Navyše možno dodať, že námietka sťažovateľky o takom postupe všeobecných súdov, ktorým jej mala byť odňatá možnosť konať vo veci pred súdom, by v zásade mohla zakladať prípustnosť dovolania aj podľa ustanovenia § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku.

Keďže sťažovateľka dovolanie nepodala, nevyužila tým účinný právny prostriedok ochrany označených práv podľa ústavy a dohovoru, ktorý mala k dispozícii. Práve to zakladá neprípustnosť sťažnosti. Treba tiež dodať, že sťažovateľka ani len netvrdila (tým menej preukazovala), že dovolanie nepodala z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a preto ani neprichádzal do úvahy prípadný postup ústavného súdu podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. mája 2017